

Sygn. akt IV P 43/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Alicja Lisiecka
Ławnicy:	b/l
Protokolant:	st. sekr. sądowy Małgorzata Stanisław

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2018 r. w Inowrocławiu

sprawy z powództwa **T. J.**

przeciwko **S. P. w I.**

o wynagrodzenie

- zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.480,40 zł (jeden tysiąc czterysta osiemdziesiąt złotych 40/100) brutto tytułem wyrównania wynagrodzenia z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 lutego 2018 r. do dnia zapłaty,
- w pozostałej części powództwo oddala,
- nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego w I. kwotę 74,76 zł (siedemdziesiąt cztery złote 76/100) tytułem zwrotu części kosztów sądowych, od uiszczenia których z mocy ustawy zwolniona była powódka,
- pozostałą część kosztów sądowych, od uiszczenia których z mocy ustawy zwolniona była powódka obciąża Skarb Państwa,
- zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 74,25 zł (siedemdziesiąt cztery złote 25/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
- wyroкови w punkcie 1 (pierwszym) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Alicja Lisiecka

Sygn. akt IV P 43/18

UZASADNIENIE

Powódka T. J. w pozwie z dnia 23 kwietnia 2018. skierowanym przeciwko S. P. w I. domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego kwoty 1.668,00zł. brutto wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 23 lutego 2018r. do dnia zapłaty, a to z tytułu wyrównania wynagrodzenia.

Uzasadniając swoje żądanie powódka wskazała, że przez 35 lat, do dnia 22 lutego 2018r., była pracownikiem strony pozwanej, zatrudnionym w Wydziale (...) i (...) na stanowisku podinspektora, który w lutym 2018r. – jako jedyna osoba w w/wym. Wydziale- nie otrzymała przysługującej od miesiąca stycznia 2018r. 5% ustawowej podwyżki wynagrodzenia. Przewidziana dla pracowników Wydziału (...) i (...) pozwanego S. P. w I. pula podwyżek została w sposób zróżnicowany rozdysponowana przez Naczelnika Wydziału pomiędzy wszystkich pracowników, za wyjątkiem powódki, która przy przyznawaniu przedmiotowych podwyżek została pominięta. Z poczynionych przez T. J. ustaleń wynikało, iż pieniądze na podwyżkę wynagrodzenia powódki również były przewidziane, jednak Naczelnik Wydziału (...) i (...) D. K. uznał, że podwyżki mają mieć charakter motywacyjny i w związku z tym obejmą jedynie osoby, które nadal będą w Wydziale pracować. Powódka od dnia 23 lutego 2018r. zamierzała przejść na emeryturę, od dnia 19 stycznia 2018r. do dnia 20 lutego 2018r. wykorzystywała przysługujący jej urlop wypoczynkowy, nie wykonywała już pracy na rzecz pozwanego i stąd też decyzja Naczelnika o nieuwzględnieniu powódki na proponowanej liście pracowników przewidzianych do otrzymania podwyżki wynagrodzenia od stycznia 2018r. W ocenie T. J. doszło do jej pokrzywdzenia i zdyskryminowania przez pracodawcę albowiem powódka była wieloletnim pracownikiem strony pozwanej, nagradzany i szanowany, który jeszcze w grudniu 2017r. otrzymał nagrodę pieniężną za przejawianie inicjatywy w pracy i podnoszenie jej wydajności, a dwa miesiące później nie otrzymał 5% podwyżki tylko dlatego, że odchodził na emeryturę. Dodatkowo powódka podkreśliła, że w obowiązującym u pozwanego Regulaminie wynagradzania pracowników S. P. w I. nie ma żadnej wzmianki o tym, by pracownikowi przechodzącemu na emeryturę nie przysługiwała podwyżka pensji (k. 2-3). Powódka na stronie 2 pozwu (k. 3 akt) przedstawiła także arytmetyczne wyliczenie dochodzonej pozwem kwoty 1.668,00zł. brutto.

Postanowieniem z dnia 2 maja 2018r.(k. 7) Sąd- na podstawie art. 183⁸ § 1 i 3 k.p.c.- skierował strony do mediacji, która wobec negatywnego stanowiska pozwanego okazała się bezskuteczna (k. 13).

Pozwane S. P. w I. wniosło o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew z dnia 30 lipca 2018r.(k. 23-24) strona pozwana przyznała, że powódka T. J. jest byłym, dobrze ocenianym i wielokrotnie nagradzany, pracownikiem S. P. w I., z którym łącząca strony umowa o pracę została rozwiązana na wniosek powódki, na mocy porozumienia stron, z dniem 22 lutego 2018r., w związku z przejściem T. J. na emeryturę. Dalej - zaznaczając, że podwyżki płac pracowników, które miały miejsce w miesiącu lutym 2018r. nie były obligatoryjne dla wszystkich pracowników S. - przyznał, że bezpośredni przełożony powódki- Naczelnik Wydziału (...) i (...) nie ujął T. J. na proponowanej liście pracowników przewidzianych do otrzymania podwyżki ponieważ uznał, iż podwyżki te mają mieć charakter motywacyjny i objąć tylko te osoby, które nadal będą pracować w Wydziale. Powódka od dnia 23 lutego 2018r. zamierzała przejść na emeryturę i w związku z powyższym od dnia 19 stycznia 2018r. do dnia 20 lutego 2018r. przebywała na urlopie wypoczynkowym i pracy na rzecz pozwanego nie wykonywała. W ocenie strony pozwanej żądanie zapłaty kwoty 1.668,00zł. brutto wysunięte przez powódkę w pozwie nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż nie ma żadnych podstaw prawnych, a powódka dodatkowo nie jest już pracownikiem pozwanego. Niezależnie od powyższego S. P. w I. zwróciło uwagę, iż podwyżki wynagrodzeń, na które powołuje się strona powodowa nie są podwyżkami ustawowymi, lecz podwyżkami, które jedynie mogły być przyznane przez pracodawcę i że zapis wydatków budżetowych na wynagrodzenia, w którym na podwyżki wynagrodzeń pracowników strony pozwanej zabezpieczono 5%, w żadnym razie nie oznaczał, iż każdy pracownik S. miał obligatoryjnie otrzymać podwyżkę i to w wysokości 5% dotychczasowego wynagrodzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka T. J. była zatrudniona w pozwanym S. P. w I. od dnia 1 stycznia 1996r. , na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony z dnia 27 grudnia 1995r., w pełnym wymiarze czasu pracy, ostatnio na stanowisku podinspektora w (...) i (...).

(dowód - umowa o pracę z dnia 27.12.1995r.-k. B-14 akt osobowych powódki, pismo Wojewódzkiego (...) w B. z dnia 10.11.1998r.-k. B-25 akt osobowych powódki, świadectwo pracy powódki z dnia 22.02.2018r.-k. 4, akt osobowe powódki-k. C-3)

W dniu 23 lutego 2018r. powódka zamierzała przejść na emeryturę i dlatego też -na jej wniosek-łącząca strony umowa o pracę, na mocy porozumienia stron, uległa rozwiązaniu z dniem 22 lutego 2018r.

(dowód- wniosek powódki z dnia 22.01.2018r.-k. 27, akta osobowe powódki-k. C-1, zgoda pozwanego na rozwiązanie umowy o pracę z dnia 23.01.2018r.-k, 28 i k. C-2 akt osobowych powódki)

Od dnia 19 stycznia 2018r. do dnia 20 lutego 2018r. powódka wykorzystywała przysługujący jej urlop wypoczynkowy. Po jego upływie, zgodnie z powyższymi ustaleniami, przeszła na emeryturę.

(dowód - wniosek urlopowy powódki z dnia 11.01.2018r.-k. 25)

RadaP. (...) w dniu 22 grudnia 2017r. podjęła uchwałę w przedmiocie budżetuP. (...) na rok 2018. Zabezpieczono w niej środki na 5 % podwyżkę wynagrodzeń dla pracowników administracji i obsługi we wszystkich jednostkach budżetowychP. (...).

(dowód- uzasadnienie do uchwały nr XXXIV/283/2017 R. P. (...) z dnia 22.12.2017r.-k. 29 akt)

Wydział (...) i (...) pozwanego S. P. w I., w którym zatrudniona była powódka, na przewidywane od dnia 1 stycznia 2018r. podwyżki wynagrodzeń dla jego pracowników otrzymał kwotę 3.701,00zł. brutto.

(dowód- pismo S. (...) do Naczelnika Wydział (...) i (...) z dnia8.02.2018r.-k. 26)

S. (...) pismem z dnia 8 lutego 2018r. zobowiązał Naczelnika Wydział (...)i (...) D. K. do przedstawienia, w ramach przyznanej kwoty 3.701,00zł. brutto, propozycji podwyższenia wynagrodzenia brutto poszczególnym pracownikom kierowanym przez Wydziału.

(dowód- pismo S. (...) do Naczelnika Wydział (...) i (...) z dnia8.02.2018r.-k. 26)

Naczelnik Wydział (...) i (...) uznając, iż przewidziane od dnia 1 stycznia 2018r. podwyżki wynagrodzeń winny mieć charakter motywacyjny i obejmować jedynie osoby nadal pracujące w Wydziale, przy przyznawaniu przedmiotowych podwyżek pominął, przechodząc w dniu 23 lutego 2018r. na emeryturę, T. J..

W momencie podejmowania przez Naczelnika decyzji o podwyżkach wynagrodzeń, w Wydziale (...) i (...) pozwanego S. P. w I. zatrudnionych było 25 osób, w tym powódka. Jej wynagrodzenie za pracę wynosiło wówczas 3.336,00zł. brutto miesięcznie i była ona jedynym pracownikiem w/wym. Wydziału, który nie otrzymał uruchomionej od dnia 1 stycznia 2018r. podwyżki wynagrodzenia.

D. K. przyznana na Wydział (...) i (...) pulę podwyżek w kwocie 3.701,00zł. brutto rozdysponował w sposób zróżnicowany. Starał się, by pracownicy zarabiający do tej pory mniej, otrzymali podwyżkę w wyżej kwocie, niż pracownicy zarabiający więcej. W efekcie różnica w przyznanych pracownikom Wydziału (...), od dnia 1 stycznia 2018r., podwyżkach pensji wyniosła około 50,00zł. brutto.

(dowód- dekret z dnia 30.11.2016r. o przyznaniu powódce wynagrodzenia-k. B-139 akt osobowych powódki, zeznania świadka D. K.-k.41, e-protokół z dnia 15.10.2018r.-min.00:03:43-00:14:29, przesłuchanie powódki T. J.- k. 41- 42,e-protokół z dnia 15.10.2018r.-min. 00:15:37-00:23:18)

W związku z rozwiązaniem przez strony z dniem 22 lutego 2018r. łączącej ich umowy o pracę i przejściem T. J. na emeryturę, pozwany pracodawca w dniu rozwiązania stosunku pracy wypłacił powódce nagrodę jubileuszową za 35 lat pracy zawodowej w wysokości 200% wynagrodzenia miesięcznego oraz odprawę emerytalną w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia.

Z uwagi na fakt, iż powódka nie otrzymała podwyżki wynagrodzenia za pracę od dnia 1 stycznia 2018r., podstawą naliczenia powyższych świadczeń była wysokość wynagrodzenia otrzymywanego przez powódkę od dnia 1 grudnia 2016r.

(dowód- pismoS. (...) z dnia 19.02.2018r.-k. B-149 akt osobowych powódki, dekret z dnia 30.11.2016r. o przyznaniu powódce wynagrodzenia-k. B-139 akt osobowych powódki, przesłuchanie powódki T. J.- k. 41- 42,e-protokół z dnia 15.10.2018r.-min. 00:15:37-00:23:18)

Praca T. J. była zawsze dobrze oceniana przez pozwanego pracodawcę, co znajdowało odzwierciedlenie w okresowych ocenach kwalifikacyjnych powódki oraz wielokrotnie przyznawanych powódce nagrodach pieniężnych za przejawianie inicjatywy w pracy i podnoszenie jej wydajności. Ostatnia taka nagroda w kwocie 2.100,00zł. brutto została przyznana T. J. przez pozwanego dwa miesiące przed rozwiązaniem stosunku pracy- w dniu 14 grudnia 2017r.

(dowód- nagroda pieniężna z dnia 14.12.2017r.-k. B-147 akt osobowych powódki, przesłuchanie powódki T. J.- k. 41- 42,e-protokół z dnia 15.10.2018r.-min. 00:15:37-00:23:18)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej przywołanych dokumentów, których prawdziwości żadna ze stron postępowania nie kwestionowała, zeznań świadka – Naczelnika (...)i (...) D. K., a także w oparciu o dowód z przesłuchania powódki T. J..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka i powódki, bowiem były one spójne i uzupełniały się wzajemnie oraz znajdowały potwierdzenie w zebranych w sprawie dowodach z dokumentów. Spór sprowadzał się do znalezienia odpowiedzi na pytanie, czy powódka -co do zasady- mogła zostać pominięta przez pracodawcę przy uruchamianych od dnia 1 stycznia 2018r. podwyżkach wynagrodzeń dla pracowników administracji i obsługi we wszystkich jednostkach budżetowych P. (...), czy też nie i dlaczego oraz -w razie przesądzenia, iż T. J. należała się przedmiotowa podwyżka-jaką kwotą winna się ona zamknąć.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo- w ocenie Sądu- okazało się zasadne, a niewielkiej weryfikacji podlegała jedynie wysokość dochodzonego przez powódkę wyrównania wynagrodzenia.

Na wstępie czynionych rozważań należy podkreślić, iż podwyżki wynagrodzeń są ważnym elementem systemu wynagrodzeń. Pracodawca może przyznać je automatycznie wszystkim zatrudnionym lub też przydzielić je na podstawie różnych kryteriów, takich jak: osiągnięte przez pracowników wyniki i rezultaty, zdobyte przez nich nowe umiejętności i kompetencje, planowany rozwój ich karier, czy sytuacja na rynku pracy powiązana z zapotrzebowaniem na pracownika zatrudnionego na konkretnym stanowisku. Bardzo często zdarza się również, że wzrost płac ma charakter uznaniowy. Jak by nie było, decyzja pracodawcy o przyznaniu podwyżek nie może być podejmowana pochopnie, lecz z zastanowieniem, tak by nie doszło do bezpodstawnego różnicowania sytuacji pracowników na gruncie otrzymywanego przez nich wynagrodzenia za wykonywaną przez nich pracę tej samej ilości i jakości.

W analizowanej sprawie wszyscy pracownicy administracji i obsługi jednostek budżetowych P. (...) od dnia 1 stycznia 2018r. otrzymać mieli podwyżki. W ramach przyznanych na ten cel środków, liczący 25 pracowników Wydział (...), w którym do dnia 22 lutego 2018r. zatrudniona była powódka, otrzymał do podziału kwotę 3.701,00zł. brutto. Z zeznań świadka - Naczelnika w/wym. Wydziału D. K. wynikało, że przyjętym przez niego warunkiem otrzymania od dnia 1 stycznia 2018r. podwyżki stał się sam fakt zatrudnienia u strony pozwanej. Miało to zmotywować do dalszej, bardziej wydajnej pracy, te osoby, które nadal miały świadczyć pracę na rzecz S. P. w I.. Powódka nie wpisywała się w powyższą

wizję Naczelnika, gdyż w momencie podejmowania przez niego, w pierwszej połowie lutego 2018r., decyzji w sprawie podwyżek, od dnia 19 stycznia 2018r. do dnia 20 lutego 2018r. przebywała na urlopie wypoczynkowym, po którym w dniu 23 lutego 2018r. zamierzała przejść na planowaną emeryturę. Bezpośredniemu przełożonemu powódki z pola widzenia zniknęła jednak okoliczność, iż T. J. do dnia 18 stycznia 2018r. jeszcze aktywnie pracowała w pozwanym S. P., legitymowała się 35-letnim ogólnym stażem pracy, a jej praca zawsze była przez pracodawcę oceniana pozytywnie, a sama powódka wielokrotnie nagradzana była nagrodami pieniężnymi, w tym ostatnio w dniu 14 grudnia 2017r. Przywołany przez Naczelnika argument, iż rozdysponowanie kwoty 3.701,00zł. brutto pomiędzy nie planujących odejścia z pracy pracowników Wydziału (...) zapobiegło wypłynięciu pieniędzy poza Wydział, okazał się dla Sądu zupełnie niezrozumiały i skłonił Sąd do przyjęcia, iż powódka została nierówno potraktowana przez pracodawcę ze względu na odrębność wynikłą z osiągnięcia wieku emerytalnego i planowane na dzień 22 lutego 2018r. zakończone aktywności zawodowej poprzez przejście na emeryturę. W ocenie Sądu strona pozwana dopuściła się wobec powódki dyskryminacji albowiem przyznając od dnia 1 stycznia 2018r. podwyżki dla pracowników Wydziału(...), zróżnicowała wysokość wynagrodzenia jednego z tych pracowników, tj. T. J., stosując zakazane, sprzeczne z istotnym celem społecznym, kryterium, nie zaś kryterium obiektywne. Poza sporem pozostawał fakt, iż obowiązujący u pozwanego Regulamin wynagradzania pracowników S. P. w I. nie przewidywał, by pracownikowi przechodzącemu na emeryturę nie przysługiwała podwyżka pensji. Skoro tak, to Naczelnik Wydziału (...) stosując automatyczne podwyższenie płacy w powiązaniu z wysokością dotychczas otrzymywanego przez pracownika wynagrodzenia, obejmujące wszystkich zatrudnionych w/wym. Wydziale, nie powinien czynić żadnych wyjątków i przy uruchamianych od dnia 1 stycznia 2018r. podwyżkach uwzględnić także powódkę. Na podkreślenie zasługuje również to, iż przedmiotowe podwyżki były przyznawane w lutym 2018r., z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2018r. Pominięcie T. J. przy przyznawaniu świadczenia będącego składnikiem wynagrodzenia za pracę w okresie, w którym była ona zatrudniona u pozwanego, naruszyło-zdaniem Sądu-zasady wynagradzania za pracę wykonaną, wynagradzania według ilości i jakości pracy oraz równego traktowania pracowników(vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 1996r., I PRN 94/96, OSNAPiUS 1997/8/131).

W związku z powyższym, w ustalonym w sprawie stanie faktycznym-w ocenie Sądu- powódka miała pełne prawo ubiegać się na drodze sądowej o wyrównane wynagrodzenia oraz świadczeń dodatkowych w postaci wypłaconej jej w chwili rozwiązania stosunku pracy odprawy emerytalnej oraz nagrody jubileuszowej z okazji 35-lecia pracy zawodowej do poziomu wynagrodzenia, jakie winna otrzymywać po podwyżce uruchomionej od dnia 1 stycznia 2018r.

Z pisma S. (...) z dnia 8 lutego 2018r.(k. 26) skierowanego do Naczelnika Wydziału (...) wynikało, iż do rozdysponowania pomiędzy pracowników Wydziału pozostawała kwota 3.701,00zł. brutto. W Wydziale (...) i (...)w lutym 2018r. zatrudnionych było 25 pracowników, w tym powódka. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wykazało, iż osoby zatrudnione w analizowanym Wydziale otrzymały porównywalne co do wysokości podwyżki, a niewielkie różnice na korzyść, wynoszące około 50,00zł brutto, dotyczyły pracowników mniej zarabiających. Świadek D. K. nie był jednak w stanie wskazać ilu spośród pracowników Wydziału (...) otrzymało wyższe podwyżki, a ilu niższe. W takiej sytuacji, dla rozstrzygnięcia przedmiotowego sporu, Sąd podzielił kwotę 3.701,00zł. brutto przez 25, czyli przez liczbę uprawnionych do otrzymania podwyżek pracowników, w tym powódkę i otrzymał kwotę 148,04zł. brutto. Jednocześnie uwzględniając zastosowane przez Naczelnika D. K. automatyczne podwyższenie płac, obejmujące wszystkich zatrudnionych w Wydziale (...) i (...), przy jednoczesnym braku możliwości zweryfikowania ilu pracowników tego Wydziału zarabiałoby więcej, a ilu mniej, Sąd przyjął, iż wynagrodzenie T. J.- tak, jak i innych pracowników Wydziału- od dnia 1 stycznia 2018r. winno ulec podwyższeniu przynajmniej o 148,04zł. brutto miesięcznie. W efekcie, skoro powódka nie otrzymała takiej podwyżki wynagrodzenia za miesiące styczeń i luty 2018r.(2 miesiące), podwyższone o 148,04zł. brutto wynagrodzenie nie zostało także uwzględnione w wypłaconej powódce odprawie emerytalnej (6 miesięcy) oraz nagrodzie jubileuszowej (2 miesiące), zatem powódce należało się obecnie stosowne wyrównanie z powyższych tytułów, czyli łącznie kwota 1480,40zł. brutto (10 miesięcy x 148,04zł.brutto), którą też Sąd zasądził na jej rzecz od pozwanego na podstawie art. 13 k.p. w zw. z art. 11⁽³⁾ k.p.,art.18^(3b) § 1 pkt 2 k.p. i art. 18^(3c) § 1 k.p., orzekając jak w punkcie 1 wyroku.

Kwotę należności głównej Sąd zasądził z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 lutego 2018r. do dnia zapłaty – na podstawie art. 476 k.c. w zw. z art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 300 k.p., - gdyż tak żądała sama powódka, a Sąd jej wnioszek w tym zakresie uznał za dopuszczalny prawem. Przyjął Sąd, iż dniem wymagalności przedmiotowych roszczeń jest ostatni dzień zatrudnienia powódki, a dzień następny, tj. 23 lutego 2018r. był pierwszym dniem opóźnienia w spełnieniu w/wym. świadczeń.

W pozostałej części powództwo jako bezzasadne Sąd oddalił, orzekając jak w punkcie 2 wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów wyrażoną w art.100 k.p.c.

Art.100 k.p.c. ma zastosowanie w sytuacji, gdy Sąd uwzględnił żądanie w części. Następuje wówczas rozdział kosztów celowych w stosunku do tego, w jakiej części jedna i druga strona wygrała proces, a w jakiej części przegrała.

Sąd zasądził na rzecz powódki kwotę 1480,40zł. , co oznacza, iż wygrała ona proces w 89 % i należało się jej od pozwanego 89 % poniesionych kosztów postępowania.

Koszty celowe powódki to jedynie opłata od pozwu w kwocie 84,00zł., od uiszczenia której z mocy ustawy powódka była zwolniona. 89 % z kwoty 84,00zł. to 74,76zł. i taką też kwotę, tytułem zwrotu części kosztów sądowych, od uiszczenia których z mocy ustawy zwolniona była powódka, Sąd nakazał pobrać od przegrywającego pozwanego na rzecz Skarbu Państwa-Kasy Sądu Rejonowego w I., orzekając jak w punkcie 3 wyroku, a to zgodnie z art.100 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 w zw. z art. 96 ust.1 pkt 4 w zw. z art. 13 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U 2016, poz. 623 z póź.zm.).

Pozostałą częścią kosztów sądowych(11 % z kwoty 84,00zł.), od uiszczenia których z mocy ustawy zwolniona była powódka, Sąd w punkcie 4 wyroku- w myśl art. 100 k.p.c. z zw. z art. 113 ust. 1 a contrario ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U 2016, poz. 623 z póź.zm.)-obciążył Skarb Państwa.

Strona pozwana również wygrała proces - w 11%, należało się więc pozwanemu od powódki 11% poniesionych przez niego kosztów celowej obrony. Koszty te to 74,25zł., czyli 11 % z kwoty 675,00zł. stanowiącej wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w osobie radcy prawnego, zgodne z § 9 ust.1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych(t.j.- Dz. U z 2018r., poz. 265), stąd też orzeczenie jak w punkcie 5 wyroku.

Rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 6 wyroku Sąd wydał w oparciu o treść art. 477²§1 zd. 1 k.p.c.

I., dnia 5 listopada 2018r.

SSR Alicja Lisiecka

ZARZĄDZENIE

1.Odnotować uzasadnienie.

2.Odpis wyroku z dnia 22.10.2018r. wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego- r.pr. H. K.

3.Za 14 dni lub z apelacją.

I., dnia 5 listopada 2018r.

SSR Alicja Lisiecka